

danne Indskrænkninger, tage saadanne Raate-
 teler, at den da selv betaler Udgifterne ved
 denne Kommission, men derom findes Intet i
 Paragrafen. Derfor der ellers kunde være
 nogen Tvivl om, at nogen af Bestemmelserne
 i denne Lov kun gjaldt Guds, samlet Guds,
 og derimod ikke gjaldt ganske beslagtede Jord-
 brug paa Selveiergods, saa er en saadan Tvivl
 hævet, hvad § 6 angaar; thi den nævner sig
 udtrykkeligt som kun gjældende Guds. Man
 kunde maasse deraf udbrage den Slutning,
 at, hvor ellers Lovparagrafens Udtryk tilstede
 Anvendelse paa Selveiergods, maatte den kunne
 finde Anvendelse ogsaa derpaa, idet det ikke
 udtrykkeligt er sagt, at den kun finder An-
 vendelse paa Guds; deraf at netop en af Lo-
 vens Paragrafer udtrykkeligt siger dette, maatte
 man kunne drage den Slutning, at de andre
 Paragrafer, saavidt som Forholdene tilstede det,
 skulde kunne finde Anvendelse paa Selveier-
 gods. Enhver Tvivl i saa Henseende maa
 imidlertid være hævet ved de mundtlige Udtalelser,
 hvormed den høitærede Minister ledsagede Lov-
 udkastet ved dets Fremlæggelse, idet det deraf
 klart fremgik, at Meningen var, at Lovforslaget
 kun skulde behandle Forholdene paa Gudsjerne.
 Men saa, maa jeg tilstaa, er det mig ikke ganske
 klart, hvorfor den Tilføining er gjort ved
 § 6: „Paa et Guds ere Fæstetvang under-
 givne.“ — Naar jeg for som en Hovedind-
 vending imod Lovforslaget, — ganske vist
 fuldstændigt i Modsetning til, hvad den høit-
 ærede Minister har angivet som Lovforslagets
 Hovedtanke — har anført, at det ikke ind-
 skrænkede sig til at fastslaa, hvad der nu
 maatte anses for at være gjældende Lovregel
 — naar, siger jeg, jeg for fremhævede dette
 i sin Almindelighed, saa finder jeg ganske
 særlig Anledning til at fremhæve dette her i
 Anledning af § 6. Den første Del af § 6
 gaar jo nemlig ud paa, at Fæstetvangen i
 Fremtiden ligger paa de Eiendomme under et
 Guds, som ere nævnte i § 1. Men, som
 jeg allerede tidligere har tilladt mig at gjøre
 opmærksom paa, nævner § 1 i sit første
 Stykke Bøndergaard og bestemmer, hvad der
 skal blive tilbage som det mindste Maal af
 en Bøndergaard, hvorimod det andet Stykke
 af Paragrafen giver en Definition paa, hvad

der desforuden skal anses som en Gaard med
 Hensyn til Omdeling. Havde det forholdsvis
 Lidet at betyde, om man i § 1 under Om-
 delingsindskrænkningen inddrog Eiendomme,
 som hidtil ikke have været fæsteligte, saa
 har det derimod saa meget større og indgri-
 bende Betydning, naar man vil overføre denne
 Bestemmelse af en Gaard ogsaa paa, hvad
 der skal være Fæstelig undergivet, altsaa
 udvide Fæsteligten langt ud over de Græn-
 ser, indenfor hvilke den hidtil har hvilet. Det
 er ikke Noget, der ligger i den gamle Lovgiv-
 ning, det er noget Nyt, at f. Ex. Huse, som
 efter den nye Matrikul have 1 Tønde Hart-
 korn, men som maasse efter den gamle Ma-
 trikul kun have staaet for 1 Skjæppe Hartkorn,
 skulde betragtes fuldstændigt som fæsteligte
 Gaarde. Det Samme gjælder om de andre
 Eiendomme, som jeg før nævnte, der efter
 Bestemmelsen i § 1 med Hensyn til Omde-
 ling ville være at betragte som Gaarde, skjøndt
 de ikke hidtil have været Gaarde. En anden
 og meget væsentlig Bestemmelse i § 6 tillader
 jeg mig ogsaa at betegne som ny, og det er
 den, der indeholdes i 3die Stykke. Jeg forbi-
 gaar udtrykkelig Bestemmelsen under Nr. 2,
 fordi jeg veed, at ansætte Lovfyndige have været
 af forskellig Mening om, hvad den nugældende
 Lovregel med Hensyn til de der betegnede
 Eiendomme er. Hvad derimod de Eiendomme,
 som ere betegnede under Nr. 3 angaar, da
 tror jeg at kunne sige, at idetmindste Inden-
 rigsmønstret ikke tidligere har betragtet det
 som gjældende Lovregel, at Sambrug af sær-
 skilte skildsatte Lodder nødvendigvis gjør en Sam-
 mensmæling af Hartkornet, og endmindre, at,
 naar det samlede Hartkorn ved et saadant
 Sambrug af mindre Lodder vorede op til en
 eller to Tønder Hartkorn, at det saa skulde
 konstituere en Gaard. Jeg tror, at ogsaa
 denne Bestemmelse maa betegnes som en ny
 Bestemmelse. Jeg tror at vide, hvad det er,
 der har foranlediget denne Bestemmelse. Jeg
 skulde tage meget feil, om det ikke var det
 enkelte eller de enkelte Exempler, som i forrige
 Samling bleve nævnte paa, hvorledes man
 snedigt havde troet at kunne omgaa Fæstelov-
 givningen ved næsten pro forma at frastille
 en Gaard Parceller under Navn af Huslodder